

ENGAGERA DIG FÖR MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

Tycker du att det är en mänsklig rättighet att fly undan krig och förtryck? Tycker du tortyr, dödsstraff och godtyckligt fängslande är ett brott mot de mänskliga rättigheterna? Vill engagera dig aktivt för en bättre värld? Då är du välkommen till informationsmöte **tisdagen 24 februari**. Under träffen kommer vi att berätta mer om Amnesty och hur du kan engagera dig i organisationen.

Vi får också besök av den norska transpersonen John Jeanette Solstad Remö som var en del av Amnestys skriv för frihet kampanj. Hon kommer att prata om problematiken med att vara transperson i dagens Europa. Missa inte detta superintressanta föredrag!

Därefter kommer det att finnas möjlighet till att träffa arbetsgrupperna i Lund, ställa frågor och värvas direkt till en grupp som arbetar inom det området där du själv vill skapa förändring. Så ta med dig släkt och vänner och samtala med oss om hur vi tillsammans kan göra en insats för mänskliga rättigheter.

Vi bjuder på fika!

Plats: Salen Nya Fest i AF-borgen, Lundagård.

Tid: 18.00

Ni behöver inte föranmäla er.

Varmt välkomna!

ÅRSMÖTE MED VÄNORTSFÖRENINGEN LUND-LEON

Vänortsföreningen Lund-Leon håller sitt årsmöte på onsdag den 25 februari kl 19.00 i ABF:s lokaler, Kiliansgatan 9, 3 tr. Kvällen inleds med mingel från 18.30, kl 19.00 börjar årsmötesförhandlingarna och cirka kl 20.00 talar docent Kristina Jakobsson, Avd. för arbets- och miljömedicin i Lund om "Kronisk njursjukdom i Centralamerika – ett stort folkhälsoproblem".

Alla är välkomna, men endast medlemmar har rösträtt under själva årsmötet.

Vänortsföreningen Lund-Leon

100 ÅR AV KVINNOKAMP - SVENSKA KVINNORS VÄNSTERFÖRBUND 1914 - 2014

Det är namnet på en jubileumsbok författad av SKV kvinnor och medförfattare såsom Irene Andersson och Hjärdis Levin. Den inleds såhär av SKV:s ordförande Ianthe Holmberg: Svenska Kvinnors Vänsterförbund ser tillbaka på 100 år av kvinnokamp. Det gör vi inte av nostalgiska skäl, utan för att berika oss, skaffa oss insikter om hur utvecklingen har sett ut och placera oss själva i kvinnorörelsens historia...

I boken berättas om kända och okända kvinnors kamp för fred och att förbättra kvinnors livsvillkor i Sverige och globalt. Allt ifrån Fogelstadkvinnornas kamp - de frisinnade – till dagens SKV-kvinnors fortsatta aktioner och krav vid t ex Nordiskt forum i Malmö 2014.

Med utgång från parollen ”Mot krigspsykos, för demokrati och kvinnors likställighet” 1914 och rösträtts kampanjer, fortsätter SKV idag att arbeta aktivt för kvinnors rättigheter, hållbar miljö, nedrustning, fredliga lösningar på väpnade konflikter och internationell solidaritet.

SKV vill göra kvinnor och deras insatser för mänskligheten synliga och komplettera skolornas historieböcker. Ett sätt att bl. a. ge kommande generationer fortsatta tankar och att handla för kvinnors rätt.

Svenska Kvinnors Vänsterförbund

ISBN 978-91-637-7204-7

Beställ jubileumsboken för 100:- + porto från SKV, Linnégatan 21 B, 413 04 Göteborg eller [epost](#).

CITATET

När rasister kallas rasister blir de kränkta. Rasister förstår vanligtvis inte att de är rasister. Det är inte lätt att begripa var man kommer ifrån, vilka bilder och stereotyper man är uppväxt med, vilka skämt – vilket arv man bär med sig, vilken blick man fått.

Fredrik Virtanen, Aftonbladet 14/2

DIMMA ÖVER LUND

Poesins återkomst i VB; äntligen!

Dimman la sig över Lund,
plattheten kom krälände från slätten.
Men jorden var fortfarande rund.
En dekapiterad bok blev påpissad av en hund,
i Tunaparken gällde naturrätten,
medan dimman la sig över Lund.
Hitchcocks råkflock kom kraxande från Öresund
skränen skrämde alla levande från vetten,
fast jorden var fortfarande rund.
På kyrkogården grävs grav åt kundens kund.
Vi stänges alla in i tankekorsetten.
Och när dimman lagt sig över Lund
är trösten att jorden alltfört är rund.
Noak

TANTEN MED VÄSKAN TILL VÄXJÖ!

Rubriken kommer från ett upprop på nätet med anledning av att politikerna i Växjö, allians + mp majoritet, håller på att ändra sitt tidigare beslut att sätta upp en staty som minner om denna händelse för 30 år sedan.

[Till uppropet](#)

I en debattartikel i Smålandsposten skriver nämndordföranden Eva Johansson (C) bland annat:

”Växjö kommun ska med stark röst värna det fria ordet. Det är en grundpelare för vår demokrati och försvarandet av mänskliga rättigheter. Jag anser att det i den tanken också är viktigt att möta oliktankande med ord och samtal, inte med tillhyggen. [...] Jag vill inte att vi reser en staty som vi om några år kanske får ångra.”

Det slutgiltiga beslutet tas i kultur- och fritidsnämndens nästa sammanträde.

På Växjös gator och torg pågår en stödaktion där befintliga statyer förses med väskor.

Växjö behöver fler tanter och färre nazister

OM SEGT LÄGE I NATION OCH REGION AV SAIMA JÖNSSON FAHOM

Dan Olofsson skriver under opinion i SDS den 10 februari att frågan om vinster i välfärden är praktiskt taget död. Så kort är inte människors minne beträffande de missförhållanden som uppdagades. Vanvård inom äldreomsorgen, skolor som gått i konkurs och lämnat eleverna vind för våg, knäckebröd och vatten till de små barnen på förskolan o.s.v. Försök görs att omvandla den ideologiska frågan till en kvalitets- och kontrollfråga. Valfriheten anses kräva vinstdrivande bolag - så blandar man bort korten genom att tala om vinst och valfrihet i samma mening. Som om valfrihet kräver vinst!

Men visst är det segt. Inte ens frihet för landstingen att själva bestämma **var** vårdcentraler skall etableras fick majoritet i riksdagen. Och i regionen fortsätter Vårdvalen att etableras. Den första januari kom dock en ny lydelse i kommunallagen 3 kap. 19 b lyder; Fullmäktige ska för varje mandatperiod anta ett program med mål och riktlinjer för sådana kommunala angelägenheter som utförs av privata utförare. I programmet ska det också anges hur fullmäktiges mål och riktlinjer samt övriga föreskrifter på området ska följas upp och hur allmänhetens insyn ska tillgodoses.

Så nu gäller det att se om ny upphandlingspolicy kommer eller hur det ska gå till. Jag tänkte fråga på nästa fullmäktigemöte som är på tisdag.

Sen kan jag berätta om toaletterna. Nämligen de på biblioteket. Medborgarförslag hade inkommit om att personer med lånekort på bibblan skulle kunna låsa upp med någon teknisk

utrustning som ett magnetband på kortet eller nåt. Det visade sig dock vara dyrt och besvärligt. Vi i vänsterpartiet undrade försynt om man inte kunde tänka sig att människor faktiskt gratis och utan magnetism skulle kunna få tillträde till dessa heliga platser. Så var inte fallet enligt de borgerliga. Inte heller kunde socialdemokrater och miljöpartister på sittande möte besluta i detta allvarliga ärende utan det sköts upp för att diskuteras på ett kommande internat som äger rum i Falsterbo i mars.

Återkommer med rapport om utfallet. Ni får hålla er tills dess.

STOPPA VAPENEXPORTEN TILL SAUDIARABIEN! AV GUNNAR STENSSON

Omar Abdel Hamid el-Hussein föddes i Danmark, bodde i ett nergånget bostadsområde, hamnade i utanförskap, blev gängmedlem, överföll någon med kniv när han var 20, blev jihadist och antisemit under fängelsetiden, angrep i lördags Krudttönden med kpist, dödade en 50-årig filmregissör, sköt natten till söndagen en judisk vakt vid synagogan på Krystalgade och blev själv skjuten av dansk polis i gryningen den 15 februari.

Han var framgångsrik: provocerade genom dåden den 14 och 15 februari fram hejdlös publicitet inte bara i Danmark, Skandinavien och Europa utan i hela världen. Ledarna för IS kunde jubla, oavsett hurvida de varit delaktiga eller Omar hade handlat på eget initiativ.

IS för krig mot regimerna i Irak, Syrien, Turkiet och Iran, inspirerar storskalig terror i Egypten, Libyen och flera västafrikanska stater, får via Saudiarabien vapen tillverkade i USA, Israel – och Sverige, finansieras dels av sunnimuslimska saudiarabiska miljardärer och dels genom att sälja olja, rekryterar unga män som lever i utanförskap i Europas storstäder till soldater i Mellanöstern, men främst för att de ska utöva terror med udden riktad mot judiska synagogor och samlingslokaler.

Antisemitismen göds av premiärminister Netanyahu som i sina ansträngningar att vinna det israeliska valet i mars uppmanar europeiska judar att bosätta sig i Israel.

Vad göra - frånsatt det självklara att bekämpa rasism och antisemitism? En rad sociala reformer är förstås nödvändiga. Skola och utbildning. Gör fängelserna till folkhögskolor i stället för kriminella universitet. Allt detta på lång sikt.

Viktigast just nu: säg upp vapenavtalet med Saudiarabien och förklara tydligt varför det är nödvändigt!

I SKILDA ÄMNEN AV LUCIFER

Jag läser att båtförbindelsen Esbjerg-Harwich nu är nerlagd. Det var den billigaste vägen att åka till England och vi måste vara många som minns den. Man började med att åka med lyntoget från Hovedbangården, varvid man kunde skämta om att det levde upp till sitt namn genom att färdas påfallande lynt. Sen kunde man ta en öl på båten och, om man var stadd vid kassa på morgonen njuta av frukostbordet med dess övermått av färska rundstycken. På kajen i Harwich väntade en hord av slitna bärare och så befann man sig mitt i det gamla nergångna klassamhället England. för att några timmar senare utspys på Liverpool Street Station. Ack ja, nu har alltså billighetsflyget skördat ytterligare ett offer. Härnäst är det väl nattåget till Stockholm som stryker med.

Dåliga metaforer

Man kan läsa att företrädare för fyra allianspartier i Lund anser att nu har kommunalrådet Almgren(s) inte vårdat sig om företagsamheten i samband med att mobilföretaget Sony aviserat kraftiga nerdragningar. Det är en självklar reaktion från oppositionen – från vänstern talade vi om borgerlig passivitet när Astra-Seneca lade ner i Lund. Återigen anses det berömda företagsklimatet inte vara bra nog. Företagsklimat är just ett så luddigt begrepp att det kan användas till allt. Det brukar bara kunna förbättras genom fler tjänster till kommunens näringslivsenhet och resor till Cannes.

Jag vill egentligen bara invända mot borgarnas metaforer. De säger att Almgren står ”handfallen vid sidlinjen” och att Almgren genom att samregera med V och MP ”har tappat bollen”. Jag vet inte vilken idrott det handlar om men gissar handboll och undertecknarna har väl därmed övertygat sig själva om att de har hittat en slagkraftig argumentation. Det finns inget som är mer avtändande för det politiska intresset än dåliga metaforer hämtade från idrottsvärlden. Skäll gärna på Almgren och sossarna men låt oss slippa alla dessa dåliga idrottsmetaforer!

Hyckleri

Vad som i dessa dagar är svårt att stå ut med är det hyckleri som pågår kring den påstådda antisemitismen. Det måste väl vara uppenbart att det stora problemet, och då inte bara för flyktingarna från Mellanöstern, är Israel och dess ockupationspolitik. Men det får tydligen inte nämnas och en radioreporter som antytt att det kan finnas ett samband mellan Israels politik och trakasserierna mot judar i Malmö har tvingats be om ursäkt. Judiska trosbekännare har naturligtvis inget ansvar för hur Israel bär sig åt, men får uppenbarligen ta skit för det. Det borde inte ske och ska självklart bekämpas, men det är fullt begripligt att det sker.

Det finns förstås en gammal antisemitisk surdeg i alla samhällsklasser. Den brukar yttra sig i att judar anses vara särskilt skickliga affärsmän. Yrkesvalet kan härledas till att judar inte släpptes in i de gamla yrkena, inte fick äga jord etc. utan var hänvisade till att hitta annan försörjning. Det är en döende form för antisemitism, åtminstone i våra trakter, och mycket mer levande i t.ex. USA. Det handlar så klart inte om religion och det gör det heller nästan aldrig när det talas om motsättningar mellan samhällsgrupper. Det handlar om politik. Jag tycker man ska vara försiktig med ord. Malmö är inte antisemitiskt utan Israelfientligt.

BILDFLÖDE FRÅN 1968: CHRIS MARKER, HIMLEN ÄR RÖD (A GRIN WITHOUT A CAT) AV GUNNAR STENSSON

Jag smiter in i Lunds konsthall fem över tio en gråkall måndagsmorgon, stoppar mössan i fickan, sätter mig på en av de två stolarna och fångas in av det flimrande bildflödet från åren av hänförelse och kamp, seger och nederlag, omkring 1968. Visionen den gången var människans universella frigörelse från det överallt förhärskande förtrycket.

Polisbrutaliteten vid shahens besök i Berlin, Fidel Castros entusiasm och vrede, Che Guevaras försök att skapa flera Vietnam och strax därpå hans döda kropp i Colombia, FNL:s tetoffensiv i Vietnam, Majrevolten i Paris, studenter och arbetare, fantasin till makten, polisklubborna, marschen mot Pentagon, polisklubborna, Allen Ginsberg, Howl, Lyndon Johnsons avgång, Maos lilla röda, kulturrevolutionen, Chou En-lai, rödgardisternas våld,

Pragvåren, Alexander Dubcek, Martin Luther King mördad, Black Panthers, Charles de Gaulle tillbaka vid makten, sovjetiska tanks krossar Pragvåren, USA väljer Richard Nixon, Watergate, Salvador Allende resonerar, mördas av Pinochet, socialisterna arkebuseras på stadion i Santiago, Fidel Castro på massmöte i Havanna, USA:s flykt från Saigon, Francois Mitterrand, Ulrike Meinhof...

Bildtsunami häver sig, sjunker tillbaka, stiger igen, slår mot nya stränder, förlorar energi.

Vad gick fel? Frågorna hopas.

Spontan anarki eller väpnad kamp?

Pragvår eller stalinism?

Che Guevara eller Salvador Allende?

Mao eller Martin Luther King?

Ulrike Meinhof eller Francois Mitterrand?

Kommunism eller socialdemokrati?

Frågor, bilder, minnen, fragment från en visionär tid, en tid av hopp, av entusiasm. En tid av övertygelse, övertygelser.

Två timmar har gått. Egentligen kan jag inte ta in mer.

Men jag ser det andra också, händelserna som formade 1900-talet, fotografierna (lätta att tillägna sig), de simultana tv-bilderna, den långsamma kärleksberättelsen. 1900-TALET.

Det har kommit in en del besökare i konsthallen, vuxna, men inte så gamla att de kan minnas 68, studenter, familjer, stojande barn. Det är fortfarande kallt och blåsigt på Mårtenstorget.

Tanke: Lund var ett centrum för den svenska 68-rörelsen. Själv bodde jag i Piteå men jag visste vad som hände i Lund. Nu befinner sig Lund i periferin av universitetet, i periferin av Malmö, i det perifera landet Sverige.

DE BORGERLIGA GÖR FULLMÄKTIGE TILL EN SCEN FÖR PAJASERI

AV ULF NYMARK

I augusti i fjol lämnade Karin Svensson Smith (MP), då 2:e vice ordförande i Tekniska nämnden, in en skrivelse (= förslag) till nämnden, där Karin föreslog att nämnden inför kommande beslut skulle ställa sig negativt till alla investeringar som gör det svårare att minska klimatpåverkan. Med detta menade Karin att nämnden skulle sätta stopp för investeringar **som ökar** den motorburna vägtrafiken, vilket hon tydligt uttrycker i brödtexten. (Se hela skrivelsen nedan! Mellanrubrikerna har jag lagt till)

Vad skulle avgöras?

Hur ställde sig då nämnden till Karins förslag när det behandlades i nämnden i december? Jo, den borgerliga majoriteten beslutade att nämnden skulle översända skrivelsen till kommunfullmäktige "för avgörande". Vad som skulle "avgöras" framgick inte. Samtidigt passade nämnden på att uttala att den "anser att skrivelsen felaktigt utgår från att investeringar i vägförbättringar alltid leder till större klimatpåverkan". Som VB:s läsare själv kan se så nämns inte "vägförbättringar" i skrivelsen, än mindre påstås att sådana alltid skulle leda till större klimatpåverkan.

Förvrängning av innehållet

De borgerliga förvrängde alltså i sitt beslut innehållet i Karins skrivelse, och sedan kritiserar man i samma beslut detta påhittade innehåll. Förutom att det är unikt att ett förslag som väckts i en nämnd skickas till fullmäktige så är det sällsport fullt trick att fatta beslut om att förvanska skrivelsens innehåll.

Borgerligt lurendrejeri

Men historien stannar inte där. Nämnden skickade det ju till fullmäktige för avgörande. När kommunstyrelsen så skulle behandla nämndens framställda förslag föreslog de kloka tjänstemännen på kommunkontoret att styrelsen skulle skicka tillbaka ärendet till Tekniska nämnden med förfrågan om det verkligen var nämndens avsikt att fullmäktige skulle ta upp ärendet. De rödgrönrosa i styrelsen röstade för detta förslag. Och de borgerliga? De fortsatte lurendrejeriet. I allians med SD och FNL beslutade de att kommunstyrelsen skulle föreslå fullmäktige att besvara Karins skrivelse med att ”skrivelsen felaktig utgår från att investeringar i vägförbättringar alltid leder till större klimatpåverkan”. Återigen alltså dessa ”vägförbättringar” som det inte säjs ett ord om i skrivelsen.

Unikt

Vad de sex allianspartierna alltså gör är för det första att skicka en nämndsskrivelse till fullmäktige för avgörande. Detta är helt unikt! Jag kan inte erinra mej att något liknande har inträffat under alla de år jag suttit i fullmäktige. För det andra och ännu värre: De sex allierade föreslår inte att fullmäktige ska ta ställning till skrivelsens *förslag*. Vad man vill att fullmäktige ska göra är att kritisera och tillbakavisa ett påstående om sambandet mellan vägförbättringar och klimatpåverkan. Ett påstående som överhuvudtaget inte återfinns i Karins skrivelse! Borgarna vill med andra ord att fullmäktige ska godta deras lögn som sanning.

Varför gör då de sex partierna på detta sätt? Jo, det är förstås för att misskreditera i första hand MP, men samtidigt också hela den styrande koalitionen. Och då tar man till det urgamla tricket att tillskriva motståndaren en uppfattning som hen inte har och sedan kritisera den!

Nu kommer alltså Karins förslagsskrivelse upp i fullmäktige den 26 mars. De borgerligas agerande är i hög grad en demonstration av bristande respekt för fullmäktige, det är att visa bristande respekt för lundaborna, det är att göra fullmäktige till en scen för pajaseri och apspel. Det är att gödsla politikerföraktet.

Ulf Nymark

Karins skrivelse:

Bannlys investeringar som gör det svårare att nå klimatmålen

Många gläds över det nya hyrcykelsystemet LundaHoj. Införande av hyrcyklar är bra. Det kostar dock inte kommunen något eftersom finansieringen sköts via avtal med ett företag som distribuerar utomhusreklam. Ännu viktigare än att investera i nya cyklar är utbyggnad av ett sammanhängande nät för snabb cykling i hela kommunen. Om klimatmål och andra målsättningar i planen för miljöanpassning av transporterna i Lund - LundMaTs ska nås så måste delar av dagens bilpendling omvandlas till cykelpendling.

”Utsläppsmoratorium”

Klimatet är vår tids största utmaning. För att ta ansvar för barn och barnbarn måste investeringar underlätta och inte försvåra för att nå klimatmålen. Tre fjärdedelar av all olja som importerats till Sverige går till transportsektorn. Som en följd av den rapporten från FNs klimatpanel som släpptes våren 2014 föreslog 23 forskare och debattörer ett ”utsläppsmoratorium”, dvs att inga beslut får tas som ökar utsläppen av växthusgaser. Få beslut är så långsiktiga som infrastrukturinvesteringar. Eftersom vägtrafiken till 90 % drivs med fossila drivmedel de medel som är reserverade för vägutbyggnad stoppas i enlighet med forskarnas förslag. I kommunens nuvarande budget frigörs då 38 100 000 kr i när tid som kan användas till cykel- och kollektivtrafikinvesteringar.

Principstopp

Lund var en av de få städer i Sverige som inte lät sitt centrum förstöras av nya vägdragningar. Såväl stoppet för det så kallade ”Genombrottet” som LundaMaTs banbrytande när de kom. Cykeln står för en högre andel av persontransporterna än i någon svensk annan stad. Idén om att ha kommunala miljöstrategier föddes i Lund. Begreppet ”mobility management” fick sin första svenska tillämpning i vår stad. Lund har fått stadsmiljöpris och många andra hedersamma utmärkelser. Senast i raden var att Lund blev den stad i Sverige som är bäst på hållbara transporter visar kommunrankningen SHIFT2014. Rankningen bygger på det europeiska benchmarkingverktyget EcoMobilitySHIFT. Därför vore det naturligt att Lund blir den första kommunen som inför ett principstopp för investeringar som ökar vägtrafiken eller på andra sätt gör det svårare att nå klimatmålen.

Det konkreta yrkandet

Mot bakgrund av ovanstående yrkar jag att tekniska nämnden inför kommande beslut är principiellt negativa till alla investeringar som gör det svårare att minska klimatpåverkan.

Karin Svensson Smith

ÄN LEVER DEN KLASSISKA SOLIDARITETEN I LUND AV BERTIL EGERÖ

Det fanns en tid då solidaritetsrörelserna blomnade på många håll i Sverige. USAs krig i Vietnam, diktaturen i Chile, kolonierna i södra Afrika, apartheid – nog fanns det mycket där ute i världen som uppmanade oss att göra något.

En varm känsla av solidaritet och gemenskap mötte mig nyligen en lördag i ABFs lokaler på Trollebergsvägen. Föreningen SAFRAN och ABF hade organiserat ett seminarium om Angola och Sydafrika. Lokalen var full av mer eller mindre seniora entusiaster, sugna på att få veta mer om ”hur gick det sen?” i dessa två viktiga länder i södra Afrika. Med sina stora skillnader historiskt och kulturellt är de starkt förbundna i kampen mot minoriteters förtryck.

SAFRAN, så kallas Södra Afrikaföreningen i Skåne, lär ha startat som en sammanslagning av små lokala grupper med projektsamarbete i Namibia, Sydafrika och Zimbabwe. Idag är den alldeles oerhört vital, med närmare hundra betalande medlemmar. Alla pengar som samlas in genom lotterier och insamlingar går till lokala grupper och projekt i de tre länderna, administrerade av Afrikagrupperna. Lennart Nilsson, en av föreningens centralfigurer, berättade för oss att inte mindre än 90 000 kr nyligen hade sänts till Afrikagrupperna. ”Det blir mycket pengar eftersom Sida tiodubblar vår insats!” tillade han.

3-4 seminarium per termin genomförs, alltid med intressanta inledare. Där kan en och annan

deltagare lockas att bli medlem. De resor som årligen görs till något av länderna och projekten där kan också bidra till att medlemsantalet stiger något. Men Lennart var helt klar över att SAFRAN lever med de som driver den idag, och dör med dem.

Före en härlig solidarisk och vegetarisk lunch, ordnad av ett gäng inom föreningen, kunde vi lyssna på Palmecentrets anställde sydafrikan Auburn Daniels, som bor i Pretoria. Han gjorde en fängslande genomgång av både historien och utvecklingen efter 1990, när Mandela släpptes. Auburn var helt klar över att korruptionen inleddes med köpet av de svenska JAS-planen, dvs under Mandelas tid som president. Göran Persson är en av de gravt ansvariga i den process som nu permanentat korruptionen på högsta nivå.

Sydafrika en levande demokrati

Maktmissbruket till trots är Sydafrika idag en vital och levande demokrati. Wikipedia listar inte mindre än 19 politiska partier. Regeringspartiet ANC bildades 1912, det sydafrikanska kommunistpartiet lever kvar, och facket fortfarande är starkt. Men ANC-presidenten Jacob Zuma är så illa omtyckt idag att ANC helt saknar stöd i Kap-provinsen. Där är det relativt nya liberala Democratic Alliance störst.

För inte länge sedan attackerades ANC-ledningen från vänster, i hårda utfall från ANCs ungdomsförbund. Ledaren Julius Malema avsattes. Idag leder han det nya partiet Economic Freedom Fighters, som fick över sex procent i senaste valet. Deras taktik, berättar Auburn Daniels, är att alltid i parlamentet i talkörer trakassera Zuma för hans korruption, med slagordet ”Pay back the money!”

Den långa kampen mot apartheid har gjort just kamp till en självklarhet i den svarta majoritetens kultur. The struggle continues.

En tyst diktatur: Angola

Värre är det med Angola, det land vars befrielse rörelse MPLA ledd av Agostino Neto genom sina enorma naturtillgångar hade kunnat vara ett rikt land idag. Men – berättade Lundastatsvetaren Erik Brattström som arbetat där ett år för Afrikagrupperna – rikedomerna finns bara i den yttersta toppen. Med livstidspresidenten dos Santos som den i särklass värste ackumulerar eliten inkomsterna från olja och diamanter. När nu oljan kan väntas sina inleds investeringar i norsk modell – utomlands. Angolas jordbrukspotential ligger för träda, infrastrukturen är svagt utvecklad. Supereliten visar inget intresse i att utveckla sitt eget lands ekonomi.

Ett exempel: den statliga budgeten för hälsosektorn är mindre än den summa som går till presidenten. Enbart hans säkerhet kostar nästan lika mycket som landets hälsosystem.

Att hålla tillbaka folket i okunnighet och maktlöshet är en diktators strategi. I Angola med dess mycket höga arbetslöshet arbetar idag ca 150 000 kineser och 250 000 portugiser. Fyra miljoner internflyktingar är ett av de kvardröjande resultaten av ett nära trettio år långt inbördeskrig. Sydafrika och USA underhöll länge detta krig som tog slut först när Jonas Savimbi, ledaren för det krigförande UNITA, sköts ihjäl under strid.

Angola är idag ett av de länder som har sjunkit under horisonten – sällan sprids några nyheter därifrån. Kanske är dess roll i kampen mot apartheid också glömd. Den sydafrikanska militären SADF uppehöll sig många år i södra Angola, till stöd för UNITA. 1988 befann sig en större enhet rätt långt norrut. I samarbete med Kuba, som också hade spelat en stor roll, men på MPLAs sida, byggde angolanserna snabbt en tillfällig landningsbana i närheten. Tung militär utrustning flögs in, och genom en kniptångsoperation lyckades de stänga alla

reträttvägar för SADF-enheten. Resultatet blev en förhandling som ledde till självständighet för Namibia och starkt bidrog till slutet på apartheidsystemet.

Om den historien finns en spännande skrift att läsa, byggd på Mandelas och Castros slutsatser om vikten av internationell solidaritet. Cuito Cuanavale hette trakten där SADF fick uppleva sig slagen av de afrikaner det vita Sydafrika ansett som en lägre stående ras.

Den kubanska solidariteten bottenar även den i ett historiskt förtryck: många av slavarerna till de spanska sockerplantagerna på ön kom från Angola.

DET FINNS INGEN TREDJE VÄG AV JI

Tja, vem behöver en vänster med Stefan Hedlund, å post i Uppsala på akad. östbevakningen! Och siste man i 80-talstrojkan med Gerner o ekonom Ås- nåt, sedemera Jeltsinadvisor. I torsdagens Studio Ett var ekonomhistorikern occamsk i sin dom över EU:s Ukrainapolitik. Antingen intressepragmatism med Ryssland - eller vapenhjälp. Tyvärr utvecklades inte prognoserna för sista altet, främst befarat slutfacit, dvs abret. Och var till mans har vi undrat varthän oförmågan hantera en rysk återkomst till styrka, måtte leda. EU:s oblivion - samt att Tyskland återtar sin fulla suveränitet och påbörjar bygge av egen hop klienter, däribl männe oss? Samlade västs hållning inför nåt knappast kunde komma överraskande påminner starkt om kaiser Adolphs reträttförbud sen östfälttåget tappat momentet. Ukraina är ett Krimkrig II som väst bara kan förlora. I synnerhet med ek nedgången och en befarad än värre utförlöpa, så Sydeuropaproblemen fövärrade av Syriza och en möjlig större vänstervåg samt social oro därstädes och kanske även i EU-väldets kärnbesittningar norröver. Så vad (hot om) ryska marina stödjepunkter i grekiska övärlden måtte medföra, i utbyte mot olja och gas - inte minst för NATO .. Jämte annat i en rysk expansionsvåg i första hand då i Medelhavet med kringliggande vattenvägar. Samt om allt går vägen kv till Iran samt ett första försök göra republik av Saudi sen inbjudna fattiggrannar med böjda dolkar massakrerat både kungahus och prästerskap. I hushållen får filippinska hembiträden och egyptiska chaufförer mfl chans att rensa ut medeltiden a la sharia. Hasta, wahabsunni! Kan kanzlerins omedgörlighet visavi Hellas vara geopol i görningen, förresten?

Nu är dock inget som hindrar att den bleka skugga med skattebetalt femifolk och vänstertanter som numer bildar kärnan i stans v-parti samlar sig till o ordna ett möte på anrika Smålands med föredrag Syrien, Libyen och Ukraina antiimperialism i vår tid. Det ni! Eller nåt mer inlindat som svarar till resurserna och behovet hålla sams, med befintliga proggborgerskapet. Smålands har faktiskt haft möten då och då - även om affischerna knapp orkar längre än till Råbygatans skolplank, numer. Fattas bara nån skriver bästsäljern På spaning efter den vänster som fanns i Lund! Med bidrag av PTO som blev personlighetsstörd, på kuppen. Nån som minns missfostret? Tycker sen att våra parlamentärer gott kunde lägga en motion om att återskapa åtminstone dômeplatsens park, med syrener och så. Naturen kanske hämnas annars med ebola i en muterad variant som slår extra hårt mot plattifierade stadskärnor med myckenhet själlös nyfunkis. En lite djävare skrivning begär att "plåt- och glasschabraket" eller Domkapitla hiet målas i camouflagedfärg, att förebygga ryska bombningar samt att vinkeljärn och armerings-längder svetsas på för min rosa småblommiga clematis ska finna fäste och i loppet av några år förhoppningsvis täcka vederstyggligheten. Går ju att tillskriva kyrkmyndigheten i samma ärende. Stadsbyggnadsdirren, den tosan och Stefan Persson på Tekniska förvaltningen, var det väl erbjuder sig säkert bidra med gratis arbetskraft återställa platsen i rimligt ursprungligt skick. Trappan mot Kyrkogatan ska även

rivas, jämte bisarra plåtseglet ovanför samt kastanjer el dyl återplanteras. Ett vackert smidesstaket finansieras säkert av ångerfulla stiftsbyråkrater och felröstande politikerkardinaler, i domkyrkoförsamlingen - rentav med bladguldsknoppar! Å nyinvigningen firas med rökoffer till Oden. Sen stormar vi ESS och Maxlab samt bränner ner skiten! Betr. "Ulf, var är du?" samt annan önskebrand och V. Stationsmiljöns härliga återkomst se k-rådet Almgrens diarium inkl. publiceringsavslaget. Ävensom pigga tekniktips få tågen åter gå i lagom fart.

Sist tycker jag att Mats har rätt. Förbud bilreklam - speciellt i TV samt så alla dessa störande färgbajsskyltar å snöidrottstävlingar. Brukar sitta och njuta naturen bak sportfånarna. Reklam om att plantera lärk och furu i kommande svårstormars spår, i så fall. Samt asp, för rådjuren.